

en endelig Ordning, og at man navnlig ikke gaar hen og foretager Forandringer, som, naar man kommer til den endelige Ordning af Stationsforholdene, ville vise sig at have medført spildte Udgifter. Med Hensyn til Varehuset skal jeg ikke nægte, at jeg ikke er helt enig med det ærede Medlem i, at det er hævet over enhver Tvivl, at det vilde være bedre at faa Varehuset lagt over paa den anden Side af Sporene. Det er noget, man i mange Byer er meget i Forlegenhed med, hvor man har Varehuse liggende paa den anden Side af Sporene, modsat Byen altsaa. Saadan som den forestaaende Udvidelse af Varehuset nu foreslaas, vil denne medføre, at Byen beholder Varehuset saa nær, som det kan ske. Mange Steder klages der over, at Passagen til Varehuset skal foregaa over Sporet. Her for Randers Vedkommende synes det, som om man meget længes efter at faa Varehuset flyttet over paa den modsatte Side af Sporet, saa at man, selv om man kun skal have en nok saa lille Pakke udleveret, skal passere over Sporet. Jeg er ikke saa sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i, at det er saa attraaværdigt at faa Varehuset over paa den anden Side, selv om Læssespor, Ramper o. s. v. maa lægges derover. — Derimod skal jeg indrømme med Hensyn til den Tilbygning til Lokomotivremisen, til hvis Iværksættelse der ogsaa er bevilget Penge, at disse ville være spildte, naar vi gaa til en Ordning af Banegaardsforholdene i Randers efter en større og mere tilfredsstillende Plan. Der er derfor draget Omsorg for, at det kan gøres saa billigt som muligt. Det er nemlig nødvendigt at faa mere Remiseplads, men det vil være for vanskeligt for Driften, om den blev tilvejebragt paa det Sted, hvor den skal ligge efter Banegaardsforholdenes Forandring. Det er vanskeligt at bestemme en ny Plads, og jeg har heller ikke villet indlade mig paa at bestemme en saadan, naar man ikke har Klarhed over, hvordan den endelige Plan for Banegaarden vil blive. Det ærede Medlem vil forhaabentlig indrømme mig, at nu har Aarhus Krav paa at komme i første Række, hvad Omordning af Banegaardsforholdene angaar, og at man derfor i Randers maa finde sig i at klare sig endnu i nogle Aar med, hvad der er. Der vil da blive givet Lejlighed til, for saa vidt det staar til mig, at føre grundige Forhandlinger angaaende den gennemgribende Plan for Omordningen af Banegaardsforholdene der, og jeg tvivler ikke om, at det vil lykkes at finde en til-

fredsstillende Løsning. Jeg benytter imidlertid Lejligheden til at sige, at Ordningen for Randers endnu ligger nogle Aar ud i Tiden. Det er derfor nødvendigt at gøre de Forandringer, der maa gøres; men det er en Selvfølge, at der ikke vil blive givet flere Penge ud end højst nødvendigt, da de jo, om jeg saa maa sige, kunne kaldes spildte, naar den endelige Ordning bliver truffen.

Naar dernæst det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) meget anerkendende overfor mig omtalte de Forhandlinger, der ere førte i Folketinget vedrørende Lokomotivbygning her i Landet, skal jeg ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg skal kun sige, at det ingenlunde er min Opfattelse, at der her skulde være Tale om paa kunstig Maade at skabe en Industri, der kun kunde holdes oppe ved Statsstøtte. Jeg erkender, at der kan være noget, der taler til Gunst for den Betragtning, at man ikke kan forlange, at Privatkapital alene skal bringe det Offer, som særlig er forbundet med at faa gjort saadanne Forsøg. Vi kunne ikke vente, at private skulle gøre det uden at være sikre paa at faa Lov til at bygge i alt Fald et vist Antal Lokomotiver i et vist Antal Aar, da Forsøget jo vil medføre, at de maa sætte sig i store Bekostninger i den Anledning. Derfor har jeg ment, at det — det maatte vel først undersøges — maaske kunde vise sig forsvarligt, at der fra Statens Side ofres noget paa et saadant Forsøg. Dette har ikke noget at gøre med at fremhjelpe en kunstig Industri, som ikke hører hjemme her i Landet, thi hvis ikke Industrien, det vil sige Fabrikkerne og Arbejderne i Fællesskab, virkelig kan naa til gennem den korte Prøvetid at vise, at de kunne konkurrere med Udlandet paa dette Omraade, ja, saa vil jeg sige, at vi med et Suk maa finde os i, at den Slags Bestillinger gaa til Udlandet.

Naar endelig det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) spørger, om der ikke kunde blive foretaget en Undersøgelse af, hvad det vil koste at bygge en Tunnel under Store Bælt, saa skal jeg tilstaa, at jeg finder det ikke saa nærliggende, at der er Grund til i Øjeblikket at gaa til en saadan Undersøgelse. Det er muligt, at det Spørgsmaal kommer frem en Gang i Fremtiden, men selv om man lod Undersøgelsen foretage næste Aar eller maaske i Aar, saa tror jeg dog, at ærede Medlemmer ville være enige med mig i, at der efter alt, hvad der